

Zpravodaj obce

VIII. ročník, říjen 2022

Čtvrtletník

Registrováno u Ministerstva kultury ČR
pod evidenčním číslem: MK ČR E 21 992

KOŽUŠANY - TÁŽALY

V obecních volbách v pátek a v sobotu 23. a 24. 9. 2022 si naši občané zvolili nové zastupitele obce. Stali se jimi v pořadí podle obdržených hlasů:

Petr Mazal	276
Přemysl Ženčák	247
Luděk Thun	212
Michaela Sigmundová	211
Martin Lenocho	180
Petr Šmakal	173
Marek Rozenal	165
Jan Hynek	146
František Buchta	121

Přejeme všem zvoleným do jejich zodpovědného poslání a služby pro obec a občany hodně sil a elánu.

Vážení občané!

Volbami ze dne 23. a 24. září letošního roku skončila činnost stávajícího obecního zastupitelstva a vedení obce se ujímá zastupitelstvo nové. Tímto datem byla také ukončena osmiletá činnost redakční rady Zpravodaje obce, neboť její funkční období je totožné s funkčním obdobím zastupitelstva.

Vznik a založení obecních novin v r. 2014 mělo dva důvody. Především jsme měli na mysli podávat v souladu s tiskovým zákonem nestranné, pravdivé a důležité informace o významných a zajímavých (společenských, kulturních, sportovních atd.) aktivitách a událostech v naší obci všem občanům přímo do domu, zvláště těm, kteří se z různých důvodů nemohou účastnit veřejných zasedání zastupitelstva, nesledují a nečtou zápisy na obecní veřejné tabuli, či nemají přístup k internetu. To za prvé. Za druhé pak měl Zpravodaj alespoň částečně suplovat obecní kroniku, která se již mnoho let nepíše.

Jen vy, čtenáři, můžete posoudit, jestli se nám náš záměr podařil. Tímto číslem se s vámi loučíme a bude teď na členech nového zastupitelstva, zda se v tradici vydávání obecního Zpravodaje bude s novou obměněnou redakční radou pokračovat. Ta „stará“ samozřejmě ochotně pomůže svou radou, zkušenostmi, či příspěvky.

Členové redakční rady Diana Buchtová, Ing. Vladimír Kubisa, Milan Ženčák

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Prázdniny rychle uběhly a děti se vrátily do školy – s novými zážitky, plné dojmů a natěšené na setkání se spolužáky.

Letos zahájilo školní docházku 13 prvňáčků z celkového počtu 46 žáků. Abychom mohli přijmout všechny místní děti, museli jsme navýšit kapacitu školy, dokoupit vybavení. Vážíme si zájmu o docházku dětí do naší školy, ale zároveň nás zavazuje k odpovědnosti. Složení zaměstnanců se nezměnilo, ve třídách je

naplněna kapacita dětí. Abychom mohli zkvalitnit jejich vzdělávání, využíváme ve třídách asistentku pedagoga.

Prvňáčci přišli s nadšením poznat nové kamarády a něco se naučit. Věříme, že se jim ve škole bude líbit. Přejeme všem školákům hodně úspěchů a rodičům pevné nervy.

Mgr. Zdeňka Vašíčková ředitelka ZŠ

MATEŘSKÁ ŠKOLKA

Prázdniny nám rychle uběhly a už je tady měsíc září. Měsíc, kdy se opět scházíme v naší školičce a to i s novými kamarády. Pro některé děti byl nástup trochu rozpačitý, ale snažíme se jim nástup do školky vždy zpříjemnit. Těšíme se, až školku s dětmi oblečeme do podzimního hávu a okolí nám ozdobí Podzimníčci, které si děti vyrobí doma s rodiči.

V září se seznamujeme s okolím školky, sledujeme a pozorujeme zvířátka a práci zemědělců na poli. Začátkem školního roku máme pro děti naplánovány různé akce a výlety - např. mobilní dopravní hřiště v základní škole nebo exkurzi mezi zvířátka na Doubravském dvoře u Litovle. Obě tyto akce budou pro děti uhrazeny z dotací.

Kolektiv MŠ

DOKONČENÍ CYKLOSTEZKY

Po dlouholetých a složitých jednáních se obci podařilo v červenci letošního roku získat finanční prostředky na výstavbu cyklostezky Kožušany – Nemilany. V červenci začaly stavební práce a koncem srpna bylo dílo hotovo. V polovině září byla stavba kolaudována a provoz cyklostezky mohl být oficiálně zahájen.

Červenec 2022 - stavba cyklostezky zahájena

Navržená stavba cyklostezky je součástí projektu Moravské cyklotrasy na území ORP Olomouc, která začíná v Jeseníku, pokračuje do Litovle, Olomouce – Kožušan-Tážal – Tovačova a dále až do Břeclavi.

Stezka nabízí bezpečnou a zdravou variantu dopravy našich dětí do Základní školy v Nemilanech a škol v Olomouci, našich spoluobčanů při cestě do práce v Olomouci. Cyklostezka nabízí další nemalé možnosti jet dál do Olomouce, využití volnočasových aktivit. Je nejen dobrou a bezpečnou dopravní komunikací, ale také místem smysluplného využití volného času nás všech, kteří chtějí pro naše děti i naše těla něco udělat.

U cyklostezky chce obec umístit odpočívadla s lavičkami, informačními tabulemi, terénními cvičnými nástroji. Chceme zde vytvořit sportovní zázemí pro naše občany. Je to přesně tak, jak propagoval Dr. Miroslav Tyrš: „Ve zdravém těle zdravý duch“, ale také ve vztahu k dětem podle sloganu: „Kdo si hraje, nezlobí“. Doufáme, že se podaří umístit i zvoníčka, která umožní přijíždějícím od Olomouce oznámit příjezd do Kožušan a odjíždějícím odjezd do Olomouce.

Při sportovních aktivitách často vznikají nové přátelské vztahy a nová poznání sama sebe. A to je třeba vnímat a podporovat.

Cyklostezku mohou používat cyklisté, chodci a lehká technika obce, či smluvní subjekty pro celoroční údržbu této komunikace.

Je zakázáno, aby po této stezce projížděla automobilní technika, motocykly, čtyřkolky, osobní automobily, zemědělská technika pro hospodaření na zemědělské, či jiné půdě a jiná technika, která by ohrožovala cyklisty a chodce, která by poškozovala nebo ničila povrch cyklostezky. Porušení tohoto zákazu bude s přestupci řešeno dle zákona.

Srpen 2022 - stavba cyklostezky dokončena

Za pomoc při projednávání realizace cyklostezky děkujeme Magistrátu města Olomouce, jmenovitě Ing. Stanislavu Losertovi, projektantům dokumentace, korektnímu přístupu většiny vlastníků sousedních pozemků.

Závěrem Vám přejeme příjemnou cestu po naší cyklostezce

Ing. Vladimír Kubisa

Začátek cyklostezky od Nemilan ke Kožušanům

Soužití sousedů je někdy bez konfliktů a jindy jsou sousédy co chvíli ve sporu. Jednak to závisí na vzdálenosti, která je od sebe dělí, ale také na povaze sousedů či jejich činnosti, kterou na svých pozemcích vyvíjejí. Stává se, že pokud nedojde ke změně vlastníka nemovitosti,

fungují pravidla soužití bez potíží a sousédy o sobě ani neví. Problém však může nastat, jakmile se změní poměry, a vlastníkem domu či sousedící zahrady se stane někdo jiný. Případně pokud ji začne užívat nájemce. Každý člověk je jiný a vnímá potřebu klidného a nerušeného výkonu vlastnického práva po svém. Co jednomu nevádí, druhý těžce snáší.

Občanský zákoník na takové situace pamatuje v ustanovení § 1013. **Vlastník se zdrží všeho, co působí, že odpad, voda, kouř, prach, plyn, pach, světlo, stín, hluk, otřesy a jiné podobné účinky (imise) vnikají na pozemek jiného vlastníka (sousedu) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání pozemku; to platí i o vnikání zvířat. Zakazuje se přímo přivádět imise na pozemek jiného vlastníka bez ohledu na míru takových vlivů a na stupeň obtěžování souseda, ledaže se to opírá o zvláštní právní důvod.**

Imise se zpravidla rozumí pronikání účinků činnosti konané na jedné nemovité věci na nemovitost druhou, většinou sousedící. Vlastník tedy neužívá cizí pozemek, ale účinky jeho činnosti se projevují na pozemku souseda. V praxi nemusí jít o těsně sousedící pozemky nebo domy, v úvahu mohou připadat i vzdálené objekty. Chovatelé si zřizují na svých pozemcích kurníky, králíkářny a další drobné stavby, které jsou vzdálené jejich obydlim. Jenže se zapomínají dívat, zda sousédy po obou stranách jeho domu nebo dvora či zahrady, nemají v blízkosti těchto hospodářských staveb své obytné místnosti, altány, pergoly či letní kuchyně s krbem.

Nejde jen o hluk ze slepic, kachen, hus, holubů, krav a býků, psů, kokrhání kohoutů, ale také o zápach, jenž se zejména v letních měsících šíří z takových výběhů pro zvířata. Poblíž kotců nebo kurníků mívají chovatelé zvířata obvykle umístěná hnojiště, která šíří zápach až do dvorů okolních staveb. Zejména pokud směr větru zápach roznáší na jiná obydli. Zápach, tlení samozřejmě přitahuje hmyz. Stěžuje si tedy soused vychutná grilování u pergoly, která sousedí s hnojištěm souseda. Obtížně se bude sousedovi relaxovat na zahradním lehátku nebo v bazénu, pokud bude cítit zápach hnoje nebo bude obtěžován rojem much či komárů.

I hluk zvířat může být značně obtěžujícím, zvláště pokud jsou zvířata umístěna přímo na hranici jednotlivých pozemků nebo budov. Kohoutí kokrhání počíná s ranním rozbřeskem a opakuje se během dne. Jeho hlučnost může dosahovat až 90 decibelů, přičemž je slyšet na vzdálenost dvou kilometrů. Celonoční či celodenní hlasitý štěkot psa je také velmi obtěžující pro širší okolí, protože ruší noční klid. Kurník, králíkářna, kotec pro psa nebo jiný zvířecí přibytok by tedy neměly být stavěny těsně na hranici pozemku. Stejně tak by se neměly tyto drobné stavby umístit v sousedství odpočinkové zóny souseda (pergola, zahradní posezení v altánku, letní kuchyň, venkovní vířivka nebo bazén).

Východ zvířat z jejich kurníku či jiné budovy by měl být umístěn směrem do zahrady chovatele a nikoli k sousedovi. Je třeba také myslet na to, že zejména slepice, ale i jiná zvířata mohou mít tendence obcházet jakékoli překážky a najít si cestu na sousedův pozemek. Pak je

otázka několika minut, než dojde ke škodě (okus rostlin nebo znečištění sousedova pozemku exkrementy apod.). Je dobré, pokud mezi relaxační zónou souseda bude vysázena jakákoli výsadba okrasných keřů či rostlin, která bude přirozenou překážkou proti pronikání hluku nebo zápachu od chovatele k jeho sousedovi. Samozřejmě i zde platí jasná pravidla výsadby.

Občanský zákoník v § 1017 odst. 1 uvádí: Má-li pro to vlastník pozemku rozumný důvod, může požadovat, aby se soused zdržel sázení stromů v těsné blízkosti společné hranice pozemků, a vysadil-li je nebo nechal-li je vzrůst, aby je odstranil. Nestanoví-li jiný právní předpis nebo neplyne-li z místních zvyklostí něco jiného, platí pro stromy dorůstající obvykle výšky přesahující 3 m jako přípustná vzdálenost od společné hranice pozemků 3 m a pro ostatní stromy 1,5 m.

Zákon stanoví přípustnou vzdálenost stromu od hranice sousedního pozemku s ohledem na obvyklou dorůstající výšku stromu. Je-li však na sousedním pozemku les nebo sad, tvoří-li stromy rozhradu nebo jednalo-li se o strom zvláště chráněný podle jiného právního předpisu, výše uvedené pravidlo se nepoužije.

Vnikání plynů nebo pachů

Imise pachové mohou být vedlejším produktem jiných imisí, např. imisí spočívajících v pronikání odpadu ze sousedícího pozemku, mohou však být také imisemi samostatnými, např. zápach ze stáje může být vedlejším produktem imise, může však působit i zcela samostatně. Vlastník se může domáhat ochrany proti každému, kdo neprávem do jeho vlastnického práva zasahuje nebo je ruší jinak než tím, že mu věc zadržuje.

Zápachem se zabýval Nejvyšší soud v roce 2016. Šlo o to, že imise spočívaly v zápachu z posečené trávy umístěné v kompostu. Ten se nacházel přímo pod okny souseda. Nepříjemný zápach bránil sousedovi v užívání venkovního posezení a nemohl větrat ložnici. Soud uvedl, že imise z tlející trávy překračují míru přiměřenou místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání nemovité věci sousedy. Sousedovi jako žalovanému byla uložena povinnost zdržet se obtěžování žalobců zápachem nad míru přiměřenou poměrům. Vnikání plynů je pachovou imisí samostatnou, ale může být i vedlejším produktem jiných imisí (např. ze sousedova pozemku vytéká odpad a z něj se šíří zápach).

K imisím náleží například vypouštění vody na pozemek souseda, stínění, šíření zápachu, psí štěkot, hluk, obtěžování holuby nebo zanedbávání údržby pozemku či nemovité věci (domu, sousedící zdi, plotu, skleníku apod.). Za imise se považuje situace způsobená konáním (umístění včelína těsně u hranice sousedova pozemku, kdy včely budou z úlu vylétávat přímo na jeho zahradu) nebo i nekonáním (soused zanedbá údržbu svého pozemku, kde se mu přemnoží hlodavci a budou obtěžovat souseda pronikáním na jeho pozemek). Patří sem ale i obtěžování formou pořizování obrazových záznamů sousedky, která se sluní na zahradě v plavkách. Podtextem takové imise je jednání souseda, které lze hodnotit jako morálně závadné.

Při hodnocení intenzity a formy imisí se přihlíží k místním poměrům v době, kdy soud rozhoduje na základě žaloby podané jedním ze sousedů či oběma proti sobě navzájem. Soud také hodnotí situaci, pokud imise omezují obvyklé užívání pozemků. Jako měřítko se bere, zda tímto způsobem neklesá tržní cena dané nemovité věci.

Vlastník má právo se svým vlastnictvím libovolně nakládat v rámci mezi daných právním řádem. Není ale oprávněn nad míru přiměřenou poměrům závažným způsobem narušovat práva dalších osob. Vlastník

tedy může na svém pozemku vyvíjet hluk, kouř, stín apod., ale tuto svoji činnost nesmí realizovat nad míru přiměřenou místním poměrům či limitů určených zvláštním zákonem např. hluk a hlukové limity pro denní a noční dobu.

Může nastat situace, kdy soused bude produkovat imise celé roky a nikomu to vadit nebude. Taková míra tolerance druhého souseda však automaticky neznamená, že jde o dovolené chování. Stačí, pokud sousední pozemek či dům koupí jiná osoba či dojde k jeho darování a nový vlastník se začne chování souseda bránit, neboť je bude pocítovat jako obtěžující a narušující jeho vlastnická práva. Obtěžující soused se pak u soudu nemůže bránit námitkou, že dříve jeho chování nikomu nevadilo a předchozí vlastník je akceptoval bez výhrad.

Negativní žaloba umožňuje vlastníkov domáhat se ochrany proti každému, kdo neoprávněně zasahuje do jeho vlastnického práva nebo jej ruší jiným způsobem, aniž by však došlo k zadržení jeho věci. Na jejím základě se lze domáhat toho, aby se žalovaný zdržel přesně vymezeného typu rušení sousedských práv. Žalobce je povinen prokázat nejen existenci svého vlastnictví (případně oprávněnou držbu), ale také rušení jeho práva ze strany žalovaného. Pokud je rušitelů vlastnického práva více, lze podat žalobu i proti těmto osobám.

V odborných kruzích se debatovalo o tom, zda žalobu proti imisím může podat i nájemce nemovité věci. Jedna část odborné veřejnosti se přiklání k tomu, že takovou žalobu může s úspěchem podat jen vlastník, druhá část zaujala názor, že může jít i o jinou osobu, která nemovitou věc užívá na základě jiného právního titulu. Žalovanou stranou v soudním sporu bude vždy vlastník pozemku nebo budovy, odkud rušení proniká. Pokud by rušitelem byla jiná osoba např. nájemce, odpovědnou osobou bude vždy vlastník vedle rušitele. Ti se pak mezi sebou vypořádají. Dokud imise trvá, lze se žalobou domáhat ochrany výkonu vlastnického práva. Jestliže už imise skončily, žalobu podat s úspěchem nelze. Pokud soud vydá rozsudek, kterým vyhově žalobě dotčeného vlastníka proti rušiteli, měl by jej žalovaný respektovat a ukončit své počínání, jímž nad míru přiměřenou poměrům narušoval výkon vlastnického práva žalobce. Pokud by rozsudek žalovaný

nerespektoval, může se poté žalobce bránit návrhem na výkon rozhodnutí, kde bude zkoumáno, zda imise klesly pod míru, která byla soudem hodnocena jako obtěžující a nepřiměřená poměrům, či nikoli.

Právo žádat o ochranu proti imisi nepodléhá promlčení. Odpovědnost rušitele je objektivní bez ohledu na zavinění. Domáhat se žalobce může u soudu jen uložení povinnosti zdržet se konkrétního způsobu rušení jeho vlastnického práva. Výše uvedené situace lze řešit také formou návrhu na zahájení přestupkového řízení u místně a věcně příslušné obce podle místa spáchání přestupkového jednání.

V zájmu zachování dobrých sousedských vztahů je však vhodné se v prvé řadě před jakoukoli realizací změn v nemovitosti, která může mít vliv na souseda, předem společně sejit a projednat záměr výstavby hospodářského přístřešku určeného pro zvířata, nebo výběhu či psích kotců. Ne vždy vlastník vidí pozemek souseda a nemusí mít představu, kde se u něj nachází pergola nebo jiné místo užívané k relaxaci. Dále je nutno vzít v úvahu i případné alergie osob bydlících na sousedním pozemku, protože prach, peří nebo i různé byliny a stromy jsou pro některé osoby alergeny (bříza, jiva, pelyněk, včelí bodnutí, holubi apod.). Vítr může tyto alergeny zanášet na sousedův pozemek a těžkého alergika souseda dokonale uvěznit v jeho domě, protože při vstupu na zahradu nebo na dvůr plný alergenů mu půjde doslova o život. Tyto zdravotní indispozice opět nemusí být obecně u osoby známé, navíc alergie se vyvíjejí v průběhu života, takže o nich soused nemusí ani vědět.

Lze jediné doporučit, aby sousedé k sobě byli ohleduplní a nespolehlali na to, že jim soused zásahy do vlastnického práva formou imisí bez dalšího promine a bude je léta snášet. Je zapotřebí se vzájemně informovat o tom, co chceme v rámci sousedících pozemků a budov nově vybudovat, projednat možné dopady této změny na život souseda, jeho vlastnické právo a ochranu jeho soukromí. Pokud jsou sousedé ochotni realizovat z obou stran ústupky nebo provádět své záměry s ohledem na stanoviska či přání sousedů, je to ta nejlepší cesta k oboustranně spokojeným vztahům mezi sousedy.

Mgr. Michaela Sigmundová, Ph.D.

INFORMACE K DOPRAVĚ V OBCI

Dovoluji si Vás touto cestou informovat o tom, co jsem podnikla v rámci snahy o vytěsnění kamionové dopravy z naší obce. Dne 12. 7. 2022 jsem byla pozvaná do kanceláře místopředsedkyně Senátu Jitky Seitlové v Praze, kde jsme společně projednaly legislativní i faktickou situaci v dopravě nejen v naší obci, ale celé České republice. Paní senátorka stojí za námi a naší snahou o to, abychom v obcích žili v klidu a bez těžké kamionové dopravy.

Spolu se senátorem MUDr. Lumírem Kantorem, Ph.D. následně podali pozměňovací návrhy k zákonu o pozemních komunikacích, jehož novela se projednávala. Evidentně málo našich zákonodárců bydlí u rušné silnice jako my, takže nemají příliš vůle se tímto neutěšeným stavem zabývat. Dne 28. 7. 2022 jsem měla v Praze setkání se starostou Města Ústěku, který mne informoval o tom, že se dozvěděl o naší petici a umístění značek zákaz vjezdu nad 12 tun, o který se jejich obce snaží už čtyři roky bez úspěchu.

Několik obcí v Ústeckém kraji dokonce společně založilo svazek obcí za účelem společného postupu při vytěsnění kamionové dopravy ze silnic, které vedou právě přes tyto obce. Následně mne pan starosta propojil s několika poslanci, kteří se účastní činnosti ve výborech zabývajících se dopravou.

Dne 7. 9. 2022 jsme realizovali společné jednání a přislíbili, že se zasadí o zásadní změny v právní úpravě týkající se jízdy kamionů na silnicích II. a III. tříd.

Konference s Ministerstvem dopravy a dalšími subjekty

Dne 30. 6. 2022 jsem uspořádala on-line konferenci č. 4 s Ministerstvem dopravy, Ministerstvem vnitra, Policejním prezidiem, starosty a dalšími subjekty k tranzitní dopravě. Projednávaly se **zákonné podmínky umístění zákazových značek** v obcích, **zpoplatnění silnic II. tříd**, metodika sčítání vozidel na silnicích a výběr provozovatele mytí po roce 2029.

Požádala jsem, aby se naše Ministerstvo dopravy osobně setkal s zástupci Ministerstva dopravy a výstavby SR za účelem vzájemné výměny zkušeností ke zpoplatnění silnic a vytěsnění tranzitní dopravy z obcí.

Dne 22. 9. 2022 jsem zorganizovala pátou on-line konferenci s výše uvedenými subjekty a jako hlavní přednášející vystoupil Mgr. Tomáš Pšenka, ředitel odboru cestnej infrastruktúry MDV SR. Jeho prezentace ukázala vývoj právní úpravy mýtného systému na Slovensku. Z jeho vystoupení vyjímám pár zajímavých bodů: určitou dobu byly

zpoplatněny úseky silnic vedoucí přímo v obcích, řidiči museli mít zapnutou palubní jednotku i na úsecích s nulovou sazbou mýta (silnice II. třídy) a výstupy z těchto palubních jednotek dostávaly Kraje k dispozici a podle toho upravovali hustotu dopravy, průjezd Bratislavou je zpoplatněn v zájmu vytěsnění kamionů z centra, existuje jeden úřad, lidově se mu říká pokutáreň a uděluje na základě zmocnění okresních úřadů pokuty v dopravě, provozovatel mýtného systému zaplatil zakoupení vozidel pro dálniční Policii, na Slovensku je zavedená objektivní odpovědnost provozovatele dopravy za přestupky a řidiči se nestihají (lepší vymahatelnost pokut).

Dále bylo oběma ministerstvy potvrzeno, že **se dohodli na společném jednání v Bratislavě** za účelem sdílení zkušeností k tranzitní dopravě a mýtnému systému. Aktuálně se začalo pracovat na našem ministerstvu dopravy na smluvní dokumentaci týkající se **výběru nového provozovatele mýtného systému** u nás. Dne 30. 11. 2029 končí smlouva s konsorciem firem Czech Toll a Sky Toll na provozování mýtného systému. V roce 2023 bude **vytvořena pracovní skupina**, která bude tyto záležitosti řešit. Jejími členy bude mj. Sdružení místních samospráv ČR z.s. nebo Sdružení měst a obcí ČR, z.s.

Oprava silnice II. třídy č. 435

Dne 18. 8. 2022 jsem požádala dopisem Správu silnic Olomouckého kraje, aby došlo ke **generální opravě** naší silnice v obci, jakož i v Charváttech. První týden měsíce září jsme pak mohli v Tážalech i v Charváttech vidět, že se začaly opravovat úseky u poklopů kanalizace, jakož i prohlubně u přechodu k MŠ v Tážalech. V Charváttech se opravily části silnice směrem z kopce dolů ke hřbitovu. Za to jsem řediteli Správy silnic Olomouckého kraje poslala děkovný dopis. Jelikož mi pak v září pan ředitel na můj dopis sdělil, že větší oprava této silnice **není v seznamu investičních akcí**, požádala jsem předsedkyni Komise pro dopravu paní RNDr. Jitku Seitlovou, aby dne 27. 9. 2022 na schůzi projednala tuto záležitost a generální oprava silnice byla na takový seznam zařazená. V září 2022 jsme také se starosty všech dotčených obcí od Kožušán-Tážal po Město Tovačov podepsali dopis pro Krajský úřad Olomouckého kraje, aby došlo k **prodloužení umístění zákazových značek**, protože jejich platnost byla omezená. I v tomto směru máme podporu paní senátorky RNDr. Jitky Seitlové, za což jí patří poděkování.

Mgr. Michaela Sigmundová, Ph.D.

HELP CUP

Rok se s rokem sešel a již tradičně se konal v areálu Za tratí sraz upravených aut a finále soutěže Help Cup. Letošní rok nám počasí dává zabrat a jako tradičně nás doprovázel déšť. Třetí víkend v září tomu nebylo jinak, ale i tak jsme si jej náramně užili.

V pátek večer jsme za osvětlení světlometů a neonů byli svědky žádosti o ruku – byl to nezapomenutelný zážitek. Svatba dle přání novomanželů bude na akci Help Cupu. Moc se na to všichni těšíme.

V sobotu jsme se probudili do mrazivého dne a česnečka přišla všem vhod. Museli jsme vařit další várku a i ta padla. Počet aut se zastavil na počtu 59. Tentokrát se hodnotilo Top 20 nej aut a také finálová TOP 10, kam se probojovali finalisté po celé soutěžní období, kdy museli splnit dané podmínky.

Tak jako každý rok, tak i letos jsme pomáhali určité rodině. Tentokrát to byla rodina Alexe Kašpárka. Takhle nám popsala jeho maminka potíže a bylo rozhodnuto:

„Diferenciální diagnostika stále s otazníky... Poporodní asfyxie velmi těžkého stupně, hypoxicko-ischemická encefalopatie, epilepsie, trombózy mozkových splavů a jiných určených žil, hypotonie, měnlivý tonus, atypická nehybná porucha, atypická porucha řeči, urologické potíže, nesaje, polyká atypickým způsobem, psychomotorický vývoj odpovídá 7 měsícům cca, přestože mu letos bude 6 let, neleze, nechodí, nemluví, sedí s oporou, bez opory chvíli, inkontinence 3. stupně. Lexikuv stav momentálně nejvíc ovlivňují záchvaty, kterých má mnoho a nelze plánovat nic.

Speciální neuro rehabilitace a další terapie vychází od 900 Kč za hodinu i víc, hygienických potřeb spotřebuje velké množství, doplatky jsou i za množství léků a pomůcky které vždy nehradí nebo nechce hradit pojišťovna...

Vybrali jsme pro Alexe 25 000 Kč a moje poděkování patří hlavně soutěžícím a našemu hlavnímu partnerovi firmě Revilo auto z Hradce Králové. Taktéž všem, kteří se jakkoli podílejí na Help cupu. Děkuji také kožušanským hasičům za propůjčení areálu, na který se každý rok soutěžící těší.

Teď je už na čase si odpočinout a vybrat na další ročník další potřebnou rodinu. Příští rok slavíme 10. výročí Help Cupu. Když jsem začínala s tímto projektem, tak mě nenapadlo, že můj sen, „dítě“, či jak to nazvat, bude slavit desetileté trvání. Sama bych ale nikdy nic nedokázala, hlavně bez podpory rodiny.

Na závěr bych chtěla říct, žijte svůj sen a nebojte se usmívat na ostatní. Úsměv je víc než cokoli jiného a je zadarmo. Žijte každý den, každou minutu, sekundu.

Rubačíková Anna
taková normální máma od 3 dětí
s bláznivou povahou.

Jménem všech občanů děkujeme paní Aničce Rubačíkové za její skutečně zásluhou aktivitu a činnost, kterou nezištně pomáhá postiženým dětem.

Ještě jednou díky!
Redakční rada

VZPOMÍNKA NA „ZAŠLOU SLÁVU“ TŘÍ KOŽUŠANSKÝCH HOSPOD

pokračování z minulého čísla

Hospoda č. 39

V roce 1788 postavil **Jan Rubačik** v prostoru zrušeného klášterního dvora dominikální chalupnickou usedlost s popisným číslem 39. Jan Rubačik byl největší sedlák v obci a toto nové stavení zbudoval pro svého syna **Floriana**, který zde potom hospodařil až do r. 1820, kdy usedlost předal synovi **Florianovi** ml. Od něj ji v roce 1842 převzala hradištská vrchnost a ta ji se vším všudy přeměnila na kořalnu. Tímto rokem tak vznikla první konkurence Urbáškově hospodě č. 19, jejíž historie byla popsána v minulém Zpravodaji.

Roku 1851 tuto kořalnu č. 39 koupil **Šalomoun Hett** za 15.785 zl., 40 kr., slovy patnáct tisíc sedm set osmdesát pět zlatých, čtyřicet krejcarů. Zdůrazňuji to proto, poněvadž takováto částka byla pro

Tak jako v hospodě č. 19, tak také v tomto hostinci se vystřídalo několik majitelů. Po **Šalomounu Hettovi** to byli další tři Izraelité **Josef Halich**, **Josef** a **Martha Bábkoví**, **Josef** a **Katharina Kořalkovi** a následujícím vlastníkem byl **Viktor Sedláček**. Od něj v roce 1883 hospodu koupil **Antonín Nakládal**, rodák z Blatce č. 30, jehož potomci v Kožušanech žijí dodnes. Jistě by bylo zajímavé, za jakou částku se kup uskutečnil, bohužel tato cena není ve staré pozemkové knize zapsána.

Nový majitel celý objekt přestavěl a na tehdejší dobu zmodernizoval. Měl také v úmyslu „zvednout budovu na poschodí“ a zde zřídit velký sál. Obecní úřad k tomu však tehdy nedal povolení. Veliké množství stavebního materiálu, přichystaného již k tomuto účelu, použil **Antonín Nakládal** na výstavbu vily č. p. 91, jež je v naší obci dodnes tou nejhonosnější stavbou.

Snaha zpřístupnit hostinec i z odlehlých míst obce přivedla majitele k otevření úzké uličky, kterou se bylo možno dostat z „Dědiny“, nebo z „Trávníka“ přes část obce ve „Dvoře“ až na Nakládalův dvůr s jatkou, chlěvy, maštalí a ledovnou a odtud přímo do šenku, nebo vraty ven před hospodu. Ulička i vrata od návsi byly celý den otevřeny dokořán, zavíraly se a zamykaly jen na noc.

Po Antonínu Nakládalovi, zemřelém 1907, se stal dědicem syn **Maxmilián** a po jeho předčasné smrti v r. 1934 převzal hospodskou i řeznickou živnost ve svých dvaceti letech jeho druhorozený syn **Antonín**. Ten při své neobvyklé řemeslné a obchodní zdatnosti přivedl obě živnosti k velikému rozkvětu. Násilný konec však tomu učinil rok 1948. Nový režim mu zabavil veškeré řeznické a uzenářské stroje a nářadí, výčep byl znárodněn a do provozu ho převzalo družstvo Jednota...

Vraťme se ale ještě do období druhé poloviny devatenáctého století, kdy některé zajímavé a mimořádné události a příhody týkající se této hospody zapsal tehdejší správce a učitel kožušanské školy a zároveň místní kronikář p. Antonín Pecha do kroniky. Například zápis z roku 1889:

Dne 3. ledna ráno zastavil se na vojenském pochodu v Kožušanech v hostinci p. Antonína Nakládala č. 39 se svým komonstvem Jeho Výsost p. arcivévoda Eugen von Habsburg.

Nebo z r. 1897:

Dne 5. července odpoledne měl slavný český samostatný klub obchodníků a živnostníků z Olomouce schůzi v Kožušanech v hostinci č. 39 a pak se všichni účastníci odebrali na výlet do rozsáhlé krásné zahrady domu č. 6 obětavých manželů Aclerových.

Byla to určitě velká pocta, jak pro obec, tak i pro Nakládalovu hospodu.

Hospoda č. 39 těsně před zbouráním v r. 1988

obyčejného člověka zcela nepředstavitelná. Například za 2.930 zlatých koupil ve stejné době František Čamek chalupnickou usedlost na „Trávníku“ č. 16 i s patnácti měřicemi polností. Nebo jeden z největších gruntů v Kožušanech, č. 5, k němuž patřilo osmdesát pět měřic (17 ha) pozemků, koupil tehdy František Rubačik za 9 tisíc zlatých. Nicméně Izraelita **Šalomoun Hett** si zřejmě mohl za takovouto obrovskou cenu tento kup dovolit.

Štamgasti u dlouhého stolu. Na levé straně: Fr. Lakomý zvaný Kupec, Oldřich Dočkal zvaný Kula, Alois Kreml zvaný Lampa, Jan Lužný a Jaroslav Strnad. Na pravé straně: Jos. Smutný zvaný Rula, Jos. Grunt, Alois Smýkal a Michal Lutzky

Událost z r. 1887, jak vystřižená z černé kroniky, však velkou čest ani hospodě, ani obci neudělala: ***Dne 31. května v noci po 10. hod. byl při taneční zábavě v hostinci u Nakládalů zavražděn Antonín Christ z Christdorfu u Šternberka bodnutím nože do srdce od Antonína Nádeníčka z Velkého Týnce. Poté Antonín Nádeníček bodnul do týla Josefa Nesvadbu z Nemilan. Nůž půjčil mu Ignác Prokeš. Porota olomúcká uznala dne 27. 8. 1887 o 3/4 na 8 hod. večer Ignáce Prokeše za nevinného a Antonín Nádeníček byl odsouzen na 5 let do žaláře.***

Rychlost s jakou rakousko-uherský soud vynesl rozsudek v jednom

V r. 1959 navštívila naši obec čínská delegace. Uvítání se odehrávalo v hospodě U Nakládalů

jediném přeličení bez všelijakých odročení a průtahů, necelé tři měsíce po činu, by mohla být příkladem dnešní justici. Z rozsudku je však také patrné, že k vraždě a k jednomu pokusu o vraždu, bylo již v tehdejší době přístupováno dost shovívavě. Tento případ mordu v kožušanské hospodě byl jistě ojedinělý, avšak všelijakých bitek a potyček se tady při tancovačkách událo jistě nepočítaných.

Dnes již budova hostince č. 39 na svém místě nestojí. Poslední majitel Antonín Nakládal, ačkoliv to byl jeho rodný dům a prožil tu celý život, nechal v r. 1988 budovu zbourat a na jejím místě postavit rodinný domek.

Štamgasti v hospodě „U Pána“. Z leva: Rudolf Hecl, Bohuslav Kovář, Lubomír Sedlář, Otakar Matoušek, Ladislav Špičák a hostinský Ant. Nakládal zvaný Pán

Hospoda č. 7

Osudy třetí kožušanské hospody i jejích majitelů, byly nejpohnutější. Až do roku 1835 byl dům č. 7 spolu s vedlejší bývalou budovou č. 74 jedním objektem veliké selské uselosti. Ve jmenovaném roce tento půllánní grunt rozdělil jeho majitel **František Rubačik** na dva čtvrtlány. Na jednom později hospodařil jeho syn František a na druhém syn jeho bratrance **Florián Rubačik**, který v té době prodal výše zmíněnou usedlost č. 39 a přesídlil na čtvrtlán č. 7. Jeho syn **Jan** pak roku 1865 zděděný čtvrtlán prodal majitelce kožušanského záměčku **Josefině Waidové von Manner** a ta jej po čtyřech letech odprodala za částku 1.680 zl. **Josefovi a Kateřině Masaříkovým**, kteří zakoupený objekt přestavěli na hospodu a řeznictví.

Je pozoruhodné, že v tak malé obci o 70 číslech, jaké v té době Kožušany byly, se noví majitelé nebáli „otevřít“ v místě již třetí hospodu a řeznictví. (Podle této logiky by v dnešních Kožušanech, čítajících asi 175 domů, mohlo být sedm hospod).

12. prosince 1883 se Masaříkův syn **Emanuel** oženil a dnem svatební smlouvy zároveň převzal od rodičů obě živnosti.

Na jaře 1898 se stalo něco, co bylo velmi mimořádné a neobvyklé a co místní spoluobčany téměř šokovalo. Jednoho dne totiž Masaříkovi z Kožušan zmizeli neznámo kam a nikdo z nich se již nikdy nevrátil. Ani úřady, ani četníci je nikdy nevypátrali. Dodnes je záhadou, co se v této rodině židovského vyznání vlastně stalo, co je přinutilo tak narychlo opustit všechn svůj majetek a nepodat obci zprávu, co se s nimi stalo.

Budova se vším příslušenstvím propadla státu, hospodu provizorně provozoval místní občan **František Zavadil** a posléze v r. 1899 byla prodána v dražbě. Za nejvyšší nabídnutou sumu 3.900 zlatých ji získala **Fanny Wittmannová** z Olomouce a od ní ji po dvou letech za stejnou částku odkoupil **Rajmund Chromec**, řeznický tovaryš z Kožušan č. 33.

Stejně tak jako byla přestavěna Nakládalova hospoda, tak také nový majitel hospody č. 7 budovu přestavěl a zmodernizoval. Při rekonstrukci byl dne 2. dubna 1902 odstraněn poslední hanácký žudr v Kožušanech, který byl součástí tohoto stavení.

Na počátku 1. světové války, v roce 1915, Rajmund Chromec ovdověl, ale ještě téhož roku se znovu oženil – s **Jenovéfou Slezákovou** z Kožušan č. 22. Po třinácti letech manželství však zemřel i on a Jenovéfa se v roce 1930 provdala za **Josefa Kráčmara** původem z Povelu. Těmito dvěma úmrtími, postupným děděním a dvěma sňatky, se během několika roků z hostince „U Chromců“ stal hostinec „U Kráčmarů“.

Začátkem roku 1936 hospoda vyhořela. Tuto událost popisuje ve školní kronice ředitel školy Jan Zdražil:

V neděli, dne 2. února v pololetní prázdniny pořádala kočovná filmová společnost v hostinci č. 7 p. Josefa Kráčmara pro děti kino. Návštěva byla velká. Nezjištěným způsobem vzňal se film a v okamžiku bylo vše v plamenech. Tu osvědčila se poplašná cvičení ve škole.

Děti na zavolání vyběhly rychle zadními dveřmi na dvůr a pak přes sousední stavení p. Kryšpína Ženčáka č. 74 na náves. Jen dvě malé dívky, které strachem zalezly pod lavice, musely býti vynešeny.

Zatím požár přenesl se na půdu a za chvíli byla celá budova v plamenech. Hostinec vyhořel do základů, zůstaly jen spálené zdi. Z dětí nikdo nebyl zraněn. Jen majitel kina byl silně popálen a odvezen do nemocnice. Jeho žena leknutím dostala nervový otřes a byla odvezena do ústavu choromyslných.

Hospoda vyhořela do základů, ale její konec to nebyl, ten měl, jak

ještě uvidíme, přijít až o několik roků později. Objekt byl pojištěn, takže ho majitelé znovu vybudovali. Vydátně jim při tom pomáhali místní občané, hlavně členové divadelního odboru Národní jednoty. Ti v zadní části sálu přistavěli prostorné jeviště a získali zde tímto pro svá častá divadelní představení „stálou scénu“.

Ale to již přichází období okupace a Protektorátu. Josef Kráčmar udělal tehdy rozhodnutí, jimž celou rodinu přivedl do velikého neštěstí. Přihlásil sebe, manželku, dceru Jarmilu i dva své nevlastní syny Svatopluka a Zdeňka Chromcovi k německému občanství. Poslední dva jmenovaní, ač ještě v podstatě nedospělí chlápci, byli nuceni narukovat k Wehrmachtu. Svatopluk se účastnil bojů na východní frontě, byl údajně nasazený i u Stalingradu. V průběhu války byl v Kožušanech na krátké dovolence, ze které se však už zpět na frontu nevrátil. Skrýval se doma i v blízkém okolí, byl však za pomoci českých udavačů gestapem vypátrán a posléze

na olomouckém vlakovém nádraží zatčen. Pro dezerci a vlastizradu byl odsouzen k trestu smrti a rozsudek bezodkladně vykonán.

Připomínám tento tragický příběh našeho mladého spoluobčana, ačkoliv je po více jak sedmdesát pět let tabuizován. Přesto bych si dovolil jméno Svatopluka Chromce zařadit jako dvacátou třetí oběť 2. svět. války v naší obci, třebaže, bohužel, není uvedeno na místním památníku u školy.

Po osvobození celou Kráčmarovu rodinu odsunuli do Německa a všechny jejich majetek včetně nemovitosti propadl státu. Během

necelých padesáti let tak hospoda č. 7 již podruhé skončila v konfiskaci. Provoz pohostinství byl zrušen a sál dostala k užívání místní organizace Sokol.

Na základě rozhodnutí o odevzdání konfiskovaného majetku ze dne 7. 12. 1949 stal se tento dům majetkem kožušanské obce a ta jej v roce 1960 prodala za částku 17.032 Kčs místnímu občanovi Bohumilu Pazderovi k účelu přestavby na rodinný domek.

Na dobu, kdy hospoda **Kráčmarova, Nakládalova i Vlašaných** byla ještě v provozu, se dobře pamatují starší spoluobčané. S nostalgií vzpomínají na velmi příjemné, přátelské a přímo domácké prostředí, jež v těchto zařízeních vládlo. Povzdech Josefa Dočkala v Nakládalově hostinci „*Tondo, tade je lepší jak doma*“ jistě o něčem svědčil.

Podle pamětníků všechny tři hospody docela slušně „vynášely“, ačkoliv tehdy měl hostinský marži, například na jednom půllitru piva pouhých 10 haléřů nebo na „malé čtvrtce“ rezné 20 h. Na druhé straně však každý z nich provozoval mimo výcep ještě buď menší zemědělské hospodářství či řeznickou živnost.

Dnes již bohužel není v Kožušanech hospoda ani jedna, občané však mají možnost se „občerstvit“ buď v menším bistru umístěném v prostoru vstupu do sportovní haly nebo si zajít do Tážal, do hospody „U Kupce“.

Milan Ženčák

Poděkování

Děkuji všem občanům, kteří mi dali svůj hlas ve volbách do obecního zastupitelstva naší obce. Celkem jsem získala 211 hlasů, čehož si velice vážím. Vnímám to jako projev důvěry a současně jako velký závazek pro následující čtyři roky. Několik let usiluji o to, aby z našich obcí zmizely přetížené kamiony, které působí hluk, znečišťují životní prostředí a ničí majetek občanů. Pořádám pravidelná jednání se zástupci státní správy a se starosty obcí, senátory a poslanci. Ale hlavně, myslím u toho na všechny, kteří by se konečně rádi doma v klidu vyspali, otevřeli si v létě okna, relaxovali na zahradě bez zvuků motorů a rachotu ze silnic, dýchali čistý vzduch a bez obav pouštěli svoje děti na ulici.

V nejbližší době chci uvést do života právní poradnu, abyste měli blíže k informacím a dokázali díky nim rychle vyřešit to, co Vás může tížit. Vnímám jako velmi důležité, abychom všichni věděli, co se v obci děje a jak se hospodaří, kde nastaly problémy, a co se podařilo realizovat. Je třeba si vzájemně naslouchat a vnímat potřeby občanů. Věřím, že se nám s ostatními členy zastupitelstva bude dobře spolupracovat ve prospěch všech občanů a rozvoje obce.

O tom, co dělám, s kým jednám a co zařizuji, se můžete už nyní dozvídat na facebooku, kde mám pod svým jménem profil:

<https://www.facebook.com/michaela.sigmundova.1/>.

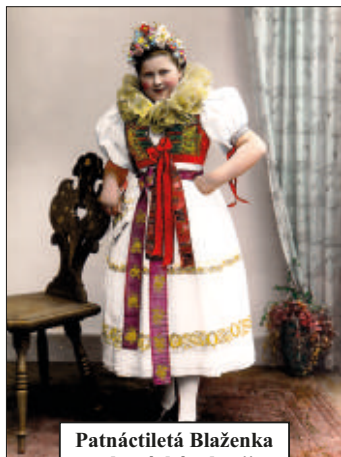
Pokud byste měli jakékoli připomínky, žádosti, náměty nebo dotazy, můžete mne kontaktovat na e-mailové adrese:

msigmundova@seznam.cz nebo na tel. čísle: 774 277 429.

Pro ty, kteří nemají tyto možnosti komunikace, je k dispozici moje poštovní schránka na domě v Tážalech č.p. 63.

Mgr. Michaela Sigmundová, Ph.D.

Zemřela Blaženka Lenočová, dcera významného kožušanského rodáka gen. Františka Krátkého

Patnáctiletá Blaženka
v hanáckém kroji

Naše maminka, Blaženka Lenočová se narodila v prvo-republikové Praze 22. října 1930. Často v žertu vzpomínala, že byla křtěna Botičem, a Prahu měla moc ráda.

Kořeny jejího rodu jsou však na Hané. Tatínek, František Krátký, pocházel z Kožušan a maminka Marie Strídová z Vojnic. V Praze žila Blaženka do svých sedmi let. Poté se celá rodina přestěhovala do Šumperka, kam byl její tatínek, plukovník generálního štábu Československé armády, převelen a kde velel pěšímu pluku až do 30. září 1938.

Po Mnichovské dohodě uprchla rodina z pohraničí do Olomouce. V rodinné vilce na Foerstrově ulici v Olomouci pak Blaženka strávila přes 80 let svého života. Ne všechny roky však byly lehké. O svého tatínka, na kterého byla po celý svůj život právem velmi hrdá, přišla již krátce po svých 11. narozeninách. Byl tehdy kvůli svému působení v odbojové organizaci Obrana národa zatčen gestapem a následně popraven v Mauthausenu.

Se svými rodiči a bratrem Jiřím

Po válce studovala Blaženka na Slovanském gymnasiu v Olomouci, kde poprvé potkala svého budoucího manžela Milana, tehdy spolužáka jejího staršího bratra Jiřího. Společně měli i to, že Milan byl tážalským rodákem, pocházel tedy z vesnice vedle Kožušan, kde se narodil její tatínek. Dnes jsou Kožušany-Tážaly obcí společnou. Po absolutoriu Přírodovědecké fakulty v Olomouci učila nejdříve na strojní průmyslovce v Prostějově a od roku 1960 vyučovala matematiku na Obchodní akademii v Olomouci - až do svého odchodu do penze. Učila velmi ráda a na své studenty s láskou vzpomínala. Později se na pravidelná setkání se svými často už dávnými žáky a studenty vždy velmi těšila a tato setkání pro ni byla zdrojem energie a dobré nálady po spoustu let.

I dnes na ni její žáci vzpomínají těmito a podobnými slovy: "Byla milá, laskavá, obětavá, vždy připravena pomoci, poradit nebo utěšit. A právě proto jsme ji tak rádi vítali na našich pomaturitních setkáních." Kromě matematiky naučila mnoho studentů i lyžovat, tento sport měla velmi ráda a účastnila se jako instruktorka školních lyžařských kurzů. Lyžovat naučila také své dva syny, Zdenka a Miloše.

Po listopadu '89 se spolu se svým bratrem Jiřím zasadila o vybudování památníku československým důstojníkům popraveným

nacisty. Tito důstojníci totiž - protože stáli mimo odboj komunistický - nebyli po roce 1948 režimem připomínáni. Po vybudování památníku se potom každoročně osobně účastnila pietní vzpomínky na tyto osobnosti v prostorách Ministerstva obrany.

V devadesátých letech se vrátila k pravidelným návštěvám kostela. To bylo předtím - vzhledem k politické situaci a k pedagogické profesi její i jejího manžela - problematické, navíc v jejím případě i vzhledem k emigraci staršího bratra po roce 1968 do Spojených států. Nejvíce chodila do hejčínského kostela svatého Cyrila a Metoděje. Později, kdy jí už nohy tolik nesloužily, jezdila pravidelně tramvají na bohoslužby ke svatému Mořici.

Při návštěvách syna v Praze se vždy těšila do kostela Panny Marie Vítězné neboli k Pražskému Jezulátku, kam chodila v dětství se svou maminkou. Znovunabyté svobody využívala také k cestování, které patřilo spolu s horami k jejím velmi oblíbeným náplním volného času. Dokonce i po operaci srdce ve svých 85 letech byla ještě v kondici a zvládla výlet z Ovčárny na Praděd nebo o rok později výšlap na horu Říp.

V pokročilém věku se dočkala několika vnuků, pro které ráda pekla nejlepší olejovou bábovku, chodila s nimi do zoologické zahrady nebo si dokázala pouštět autíčka. Měli mezi sebou své vlastní souznění plné lásky a vzájemného porozumění. Na sklonku života ji opět trápilo srdce. Z akutních problémů se ještě dokázala zotavit, ale síly postupně docházely a poslední měsíce energie ubývalo. Snad jí v posledních dnech byly útechou časté návštěvy rodiny i návštěva litoměřického kněze Jozefa Szeligy, který k ní v posledních dnech přišel se svátostí nemocných v litoměřické nemocnici.

Tak jak ji všichni známe - při každoročním květnovém pietním aktu u kožušanského památníku obětí 2. světové války

Zemřela 20. července v ranních hodinách. Blaženka nám po sobě zanechává dva syny s rodinami, kteří na svou milovanou maminku a babičku nikdy nezapomenou, stejně tak jako na její elán a nezdolnou vůli, která jim všem bude inspirací po celý zbytek života. Děkujeme své mamince za všechny společně prožité chvíle a její nesmírnou péči a lásku. Zůstávají na ni krásné vzpomínky v srdcích všech - její rodiny, příbuzných, kolegů, žáků, přátel i známých.

Nikdy na ni nezapomeneme.

Synové Zdeněk a Miloš Lenočovi

V sobotu 17. září odpoledne v 15:00 hod. uspořádal MUDr. Lumír Kantor, Ph.D. primář Novorozeneckého oddělení FN Olomouc a senátor Parlamentu ČR, loutkové divadelní představení pro děti „O pejskovi a kočičce“. Vstupné bylo zdarma a pohádku zahrál olomoucký soubor Kašpárkova říše.

Jak je vidět z přiložené fotografie, zájem dětí i rodičů byl veliký.

Připomínáme, že 31. října 2022 končí termín fotografické soutěže Sdružení obcí mikroregionu Království, a to ve dvou kategoriích:

1. ARCHITEKTURA MIKROREGIONU

2. KRÁLOVSTVÍ KVĚTIN A STROMŮ

Podmínky soutěže:

Autorem je občan mikroregionu Království.

Fotografie velikosti A4 musí být vytištěny na fotografickém papíru.

Fotografie musí být pořízeny na území mikroregionu Království.

Jeden občan může do soutěže přihlásit až 4 snímky v každé kategorii.

Na zadní straně musí být každá fotografie označena jménem a adresou fotografa.

Fotografie můžete odevzdat na kterémkoli OÚ mikroregionu Království.

JUBILANTI 2022

Říjen:

Aclerová Marie	87 let
Zlámalová Libuše	75 let

Listopad:

Ženčáková Anna	89 let
Schindlerová Hedvika	86 let
Kovář Bohuslav	85 let
Hrušková Zdenka	83 let
Šelep Alois	83 let
Aclerová Stanislava	82 let
Buchtová Anna	82 let
Smetanová Radmila	70 let

Prosinec:

Drmolová Dagmar	89 let
Tenglerová Božena	89 let
Rolenc Alois	75 let
Soušková Stanislava	75 let
Šlanhofová Anna	70 let

25. srpna letošního roku se dožila úžasných 90 let paní Jarmila Škochová, která je už několik let v domově důchodců. Z toho důvodu není evidována k trvalému pobytu v naší obci, a proto její jméno nebylo uvedeno v srpnových jubilantech v minulém čísle obecního Zpravodaje. Jarmila Škochová je tážalskou rodačkou z č. 50.

Přejeme jí k jejímu krásnému jubileu všechno nejlepší, hlavně hodně zdraví, pohody a Božího požehnání.

VOLNÁ VSTUPENKA

STAVOTECH
 stavební a technický veletrh
MODERNÍ DŮM

OLOMOUC
 Výstaviště Flora
4. – 6. listopadu
 ČT, PÁ 9- 18 HODIN, SO 9-17 HODIN

SOUČÁSTÍ JSOU:

EK ENERGA

výstava a konference k úsporám energie a využití obnovitelných zdrojů

MORAVSKÁ DŘEVOSTAVBA

moravská výstava a konference na téma dřevěné stavění

ARCHDESIGN MORAVA

multižánrová akce s cílem propagace a popularizace architektury a designu

Region Invest

krajská přehlídka investičních příležitostí, prezentace měst a obcí Olomouckého kraje

 Stavotech

omnis
 poradatel veletrhu

Omnis Olomouc, a.s., Horní lán 10a, 779 00 Olomouc
 tel.: 588 881 422, mobil: 608 711 422, e-mail: nasadil@omnis.cz, www.omnis.cz

NAŠI PRVNÁČCI

Magdalena Doleželová

Marek Gotvald

Rudolf Chadraba

Andrea Mlčochová

Jakub Novák

Aneta Prokešová

Vojtěch Jan Sedlák

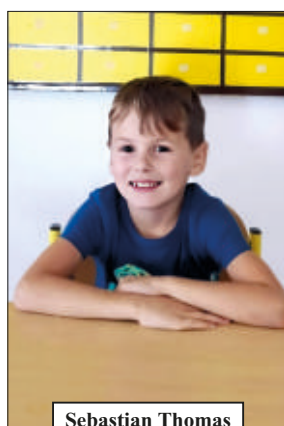
Patrik Slovák

Aneta Stavělíková

Tomáš Těžký

Sebastian Thomas

Dominik Vavřín

VOLNÁ VSTUPENKA

STAVOTECH
stavební a technický veletrh

MODERNÍ DŮM

OLOMOUC

Výstaviště Flora
4. – 6. listopadu
ČT, PÁ 9-18 HODIN, SO 9-17 HODIN

SOUČÁSTÍ JSOU:

Ek ENERGIA
výstava a konference k úsporám energie
a využití obnovitelných zdrojů

MORAVSKÁ DŘEVOSTAVBA
moravská výstava a konference
na téma dřevěné stavění

ARCHDESIGN MORAVA
multižánrová akce s cílem propagace
a popularizace architektury a designu

Region Invest
krajská přehlídka investičních příležitostí,
prezentace měst a obcí Olomouckého kraje

 Stavotech

Omnis Olomouc, a.s., Horní lán 10a, 779 00 Olomouc
tel.: 588 881 422, mobil: 608 711 422, e-mail: nasadil@omnis.cz, www.omnis.cz

Ondřej Vrána